

Veselá revoluce

Ivo Jahelka

1. Poslechněte, mládencové, penzisté i panny,
kterak u nás nastal konec vlády jedné strany,
není to tak dávno, co bych za tyhlety sloky
sklidil místo zatleskání nejméně dva roky.
2. Kdo nám chce mluvit do duše, a když mu slova schází,
tak má v ruce obušek a ústa plná frází,
tak tu vznikla, říkám v chvatu, fantazii krotě,
nová funkce z nomenklatur – prohnílý kůl v plotě.
R: My jsme ta veselá revoluce,
písničky jsou naše rezoluce,
slova jak květiny vzešla z pravdy,
píšeme dějiny už doopravdy.
3. Jen si každý zanádávej, jen si zalamentuj,
náladu nám zvedl přímý přenos z parlamentu,
kdo by řek', že hlasování takhle skvěle vyzní,
byla to nejlepší komedie televizní.
4. Kdopak nás tam zastupuje za národ a za lid,
nestačil jsem v onu chvíli vážně oči valit,
převážná část poslanců však ohebná je vlastně:
změnili svá přesvědčení přes noc jednohlasně.
R:
5. Ve víru těch událostí mnohý začal mládnout,
čekali jsme, kdo nám bude federálně vládnout,
odborníci, nestranníci, vláda, koalice,
skutečnost však byla jako pecka do palice.
6. Byť vedoucí úloha už patří minulosti,
zas dvě třetiny komunistů – to je, inu, k zlosti,
mnohý křičel, že jsme chtěli vládu novou zbrusu,
jiní zase úsloví o košili a trusu.
R:
7. Z továren prý do divadla na kulturní vložku
hnala strana do Prahy svou ozbrojenou složku,
a kdyby snad studentíci zkoušet chtěli finty,
tak jim s sebou pro jistotu dali ještě flinty.
8. I já záhy založím si svoji vlastní stranu,
budu v ní sám a sto lidí na moji ochranu,
tím pádem mým protivníkům zmizí úsměv z tváře:
přijímám i rozpuštěné milicionáře.
R:
9. Červená se line záře, nad tím dým se válí,
když StB v potu tváře dokumenty pálí,
neviděl jsi, neslyšel jsi, vždycky všechno popři,
jak to učí svoje žáky vod mafie kmotři.
10. Když to půjde tímhle tempem, všechno bude v lati:
Václav Havel prezidentem i boty vod Bati,
ještě, že se toho, kruci, nedožil ten Brežněv,
sotva bychom revoluci zvládli takhle něžně!
R:

